

ע"פ 3032/19 - פלוני נגד היועץ המשפטי לממשלה

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3032/19

לפני:
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער: פלוני

נגד

המשיב: היועץ המשפטי לממשלה

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 30.04.2019 בתה"ג 16233-02-19 שניתן על
ידי כבוד השופטת ח' מ' לומפ

בשם המערער: עו"ד ניק קאופמן

בשם המשיב: עו"ד רותי פאוזנר; עו"ד ג'ני קרמניב

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מ' לומפ), לפיו הוכרז

עמוד 1

המערער כבר הסגרה לארצות הברית. המערער הואשם במדינת ניו-יורק בחמישה אישומים הנוגעים לשלוש עבירות שונות, שהמשותף להן הוא ביצוע עבירת מין בקטינה בת שבע.

2. אין מחלוקת כי קיים הסכם הסגרה מכוח אמנה. בית המשפט המחוזי הבהיר כי על פי החומר שהוגש יש אחיזה לאישום ביחס למעשים, תוך השוואה לעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(א)בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז-1977. קו ההגנה המרכזי של הסנגור נע על הציר של דיות הראיות. ואולם בעניין זה המסגרת הקובעת היא אחיזה באישום, מבלי לקבוע אשמה. מסגרת זו תומכת בתוצאה אליה הגיע בית משפט קמא. בהקשר זה אין די בהסתייגות ממשקל הראיות. נושא זה יידון בתיק העיקרי במדינה האחרת. נמחיש זאת באמצעות הדוגמא הבאה: המערער מלין על כך שלא הוכח כי גיל המתלוננת היה נמוך מ-11 שנה בעת האירוע המיוחס לו. ברם, עולה כי המערער הכיר את הקטינה דרך משפחתה ואף היה אמור לשמור עליה בהיותה בת שבע שנים. לא נראה אפוא כי הטענה לעניין הוכחת הגיל בעלת משקל לעניינו.

צודקת באת כוח היועץ המשפטי לממשלה, כי אין זה מתפקידה לקבוע בדיוק מהם סעיפי האישום במדינה האחרת שביחס אליהם יש להעמיד את המערער לדין. די במלאכת ההשוואה בין שתי שיטות המשפט, בחינת עובדות המקרה ובעמדת התביעה הכללית במדינה האחרת. בראייה זו, לא נפלה שגגה במסקנת בית משפט קמא כי המערער הוא בר הסגרה למדינת ארצות הברית, על פי ההליך שאמור להתקיים במדינת ניו-יורק.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א בסיון התשע"ט (24.6.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט